

Mål T-186/94

Guérin automobiles mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Klagomål — Meddelande enligt artikel 6 i förordning
nr 99/63/EEG — Passivitetstalan — Talan om ogiltigförklaring”

Förstainstansrättens dom (tredje avdelningen i utökad sammansättning) av den
27 juni 1995 II - 1756

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Kommissionens skyldighet att genom ett beslut som avses i artikel 189 i fördraget fastställa förekomsten av en överträdelse — Föreligger inte — Sökandens rätt att med avseende på sitt klagomål erhålla ett beslut som kan bli föremål för talan*
(Rådets förordning nr 17, artikel 3.2)
2. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Successiva skeden av förfarandet — Avslutning genom ett slutgiltigt beslut om ogillande vilket kan bli föremål för talan om ogiltigförklaring*
(Rådets förordning nr 17, artikel 3.2, kommissionens förordning nr 99/63, artikel 6)

3. *Passivitetstalan — Institutions formella underrättelse — Ställningstagande i den mening som avses i artikel 175 andra stycket i fördraget — Begrepp — Skrivelse som sänds i enlighet med artikel 6 i förordning nr 99/63 till den som väckt klagomål mot en överträdelse av konkurrensregler*

(EG-fördraget, artikel 175 andra stycket)

4. *Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter som kan bli föremål för talan — Begrepp — Rättsakter som medför bindande rättsverkningar — Skrivelse som upplyser om en tidsfrist som sänds till den som väckt klagomål mot en överträdelse av gemenskapens konkurrensregler — Förberedande rättsakter*

(EG-fördraget, artikel 173, rådets förordning nr 17, artikel 3.2, kommissionens förordning nr 99/63, artikel 6)

1. Förutom i de fall där klagomålets föremål ingår i kommissionens exklusiva behörighet ger artikel 3 i förordning nr 17 inte den som har framställt en ansökan enligt nämnda artikel någon rätt att få ett beslut av kommissionen enligt artikel 189 i EG-fördraget beträffande förekomsten av en överträdelse av artikel 85 och/eller artikel 86 i fördraget.

Denna lösning hindrar inte sökanden från att till följd av sitt klagomål få ett beslut av kommissionen som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i enlighet med den allmänna rättsprincipen om rätten till effektiva rättsmedel.

fortsätta. I detta skede kan kommissionen och sökanden informellt utbyta åsikter för att närmare bestämma vilka faktiska och rättsliga förhållanden som är föremål för klagomålet och för att ge sökanden tillfälle att utveckla sina argument och påståenden, i förekommande fall mot bakgrund av kommissionens första reaktion. Ett andra skede följer som utgörs av att ett meddelande — i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 6 i förordning nr 99/63 — skickas till sökanden genom vilket kommissionen meddelar sökanden orsakerna till att det — om så är fallet — inte förefaller berättigat att bifalla dennes ansökan och ger denne tillfälle att inom en frist som kommissionen slår fast inkomma med sina eventuella synpunkter. Ett definitivt avslag av klagomålet utgör det tredje skedet av förfarandet. Denna sista rättsakt är ett beslut enligt artikel 189 i fördraget och kan alltså bli föremål för en talan om ogiltigförklaring.

2. Det förfarande som regleras genom artikel 3.2 i förordning nr 17 och artikel 6 i förordning nr 99/63 består av tre successiva skeden. Under det första skede som följer sedan ett klagomål har inlämnats undersöker kommissionen klagomålet för att bestämma hur förfarandet skall

3. En rättsakt som inte i sig kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring kan dock

utgöra ett ställningstagande som kan avsluta en institutions passivitet om den utgör den nödvändiga förutsättningen för förloppet av ett förfarande som skall utmyнна i en rättsakt som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring på de villkor som föreskrivs i artikel 173 i fördraget.

Med avseende på detta utgör en skrivelse, som kommissionen med stöd av artikel 6 i förordning nr 99/63 sänt till den som väckt klagomål med stöd av artikel 3.2 i förordning nr 17 för att underrätta honom om att klagomålet med hänsyn till de sakförhållanden som den har vetskap om inte kan bli föremål för en individuell behandling, ett ställningstagande i den mening som avses i artikel 175 i fördraget, även om det inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring.

4. De rättsakter eller beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 173 i fördraget utgörs av åtgärder som medför bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att på ett tydligt sätt förändra hans rättsläge. Särskilt när det rör sig om rättsakter eller beslut som utarbetas i flera skeden, i synnerhet efter ett internt förfarande, är det i princip endast de åtgärder som enligt detta förfarande slutgiltigt fastslår en institutions ställningstagande som är rättsakter mot vilka talan kan väckas, med undantag för mellankommande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet.

De skrivelser, som upplyser om en tidsfrist som kommissionen sänder till den som väckt klagomål mot en överträdelse av gemenskapens konkurrensregler under det första av de tre skeden som regleras genom artikel 3.2 i förordning nr 17 och artikel 6 i förordning nr 99/63, kan inte bli föremål för en talan om ogiltigförklaring.